

તંત્રી લેખ

મફત 'રેવડી' પર પ્રહાર

'રેવડી કલ્ચર' પર ફરી એક વખત પસ્તાળ પડી છે, તેનું આશ્ચર્ય નહીં. આ વખતે તો દેશની સર્વોચ્ચ અદાલતે બહુ સખત ટિપ્પણી કરી છે. સુપ્રીમે સ્પષ્ટ રીતે કહી દીધું કે રેવડી કલ્ચરને કારણે અર્થવ્યવસ્થાને ગંભીર નુકસાન થઈ રહ્યું છે. ચૂંટણી સમયે કરાતા મફતના વાયદા ગંભીર મુદ્દો છે, તેનાથી અર્થવ્યવસ્થાને ઘણું નુકસાન થઈ રહ્યું છે. સુપ્રીમે કેન્દ્ર સરકારને એક સમિતિ બનાવવાનું સૂચન કર્યું છે. જે લોકોને ખરેખર મફત મદદની જરૂર છે અને જેમને એના પર વાંધો છે, બંને પક્ષોને સાંભળ્યા બાદ જ કોઈ સંતુલિત નિર્ણય પર પહોંચી શકાય. ખરેખર ભારત જેવા દેશમાં એક જરૂરિયાતમંદ વર્ગ એવો છે, જેને મફત સેવાઓની જરૂર છે, પરંતુ જે પક્ષો એવી સુવિધા બધા વર્ગને આપવા લાગે છે, તેને જ ખરેખર રેવડી કલ્ચર કહેવાય. જેમ કે દિલ્હીમાં કેજરીવાલની સરકારે મહિલાઓ માટે બસમાં મફત સવારીની રેવડી આપી છે. હવે આ સુવિધાની જરૂર માત્ર ગરીબ-વચિત મહિલાઓ સુધી જ હોવી જોઈએ, તેને બદલે કોઈપણ મહિલા આ સુવિધાનો લાભ ઉઠાવીને આખરે અર્થતંત્ર પર બોજ જ ઊભો કરે છે. આ તો માત્ર એક જ ઉદાહરણ છે! એટલે જ રેવડી કલ્ચર પર સુપ્રીમની ટિપ્પણી આવ્યા બાદ સૌથી વધુ આક્રમક 'આપ' પાર્ટી જ જોવા મળી છે, કારણ કે તેની રાજનીતિ મહદ્ અંશે 'રેવડી કલ્ચર' પર જ આધારિત છે.

સુપ્રીમમાં કસ્ટોમર અરજીમાં માંગ કરવામાં આવી હતી કે ચૂંટણી દરમ્યાન મતદારોને લલચાવવા માટે મફતનો વાયદો કરનારા રાજકીય પક્ષો પર પ્રતિબંધ મૂકવામાં આવે. રાજકીય પક્ષોને પોતાના ઢંઢેરા પ્રત્યે જવાબદાર બનાવવાની માંગ કરવામાં આવી હતી. સુપ્રીમે તેને ગંભીર મુદ્દો માન્યો છે, એટલે આવનાર દિવસોમાં રેવડી કલ્ચર માટે કોઈને કોઈ નીતિ કે નિયમ-કાયદાની જોગવાઈ સામે આવી શકે છે. રાજકીય પક્ષો મફત રેવડી પોતાના ખિસ્સામાંથી નથી આપતા એટલે 'મફતનું ચંદન, ઘસ બે લાલિયા' ઉક્તિ અનુસાર કરદાતાઓના પૈસે આવા પક્ષો શ્રેય લેતા ફરે છે. આઝાદી બાદથી જ જનતાને મફત યોજનાઓનો લાભ આપવાની પરંપરા એટલી હદે ઘર કરી ગઈ છે કે મોટાભાગના પક્ષો રેવડી કલ્ચરના આધારે ચૂંટણીઓ જીતવાના પંતરાય રચે છે. મુખ્ય ન્યાયાધીશ એન.વી. રમનાએ કહ્યું કે જનકલ્યાણની યોજનાઓ અને મફત રેવડી વચ્ચે ભેદ પાડવો જરૂરી છે. સુપ્રીમ કોર્ટે ઉચ્ચ ઓગસ્ટે જ કેન્દ્ર સરકાર, નીતિ આયોગ, નાણાં પંચ અને આરબીઆઈ જેવા હિતધારકોને આ ગંભીર વિષય પર મંથન કરવા અને સમાધાનની સલાહ આપવાનું કહ્યું હતું. આ વખતે શીર્ષ અદાલતે સમિતિ બનાવવાની સલાહ આપી છે. જો સરકાર અને સંસ્થાઓ સુસ્તતાથી જવાબ આપશે, તો આગામી સુનાવણીમાં ૧૭ ઓગસ્ટે સુધારની એક દિશા નક્કી થઈ જશે. એકંદરે આ ગંભીર મુદ્દો બની ગયો છે. દરેક રાજકીય પાર્ટીએ પોતાના દમ પર જ ચૂંટણી લડવી જોઈએ. સરકારી ધનને પોતાની જાગીર માનીને મફતના વાયદા કરવાનું ચલણ વિકાસ થવું જોઈએ. વડાપ્રધાન શેરીએ પણ કહ્યું હતું કે રેવડી કલ્ચર દેશના ખાતક માટે ખતરનાક બની શકે છે.

સાબરમતીના તટે દેશભક્તિપૂર્ણ સંગીતના સૂરોની સુરાવલીઓ રણકી

અમદાવાદ શહેરના સાબરમતી રિવરફ્રન્ટ ઈવેન્ટ સેન્ટર ખાતે ઈન્ડિયન એરફોર્સ લાઈવ બેન્ડ કોન્સર્ટનું આયોજન...

આઝાદી કા અમૃત મહોત્સવ અંતર્ગત ભારતીય વાયુ સેના દ્વારા અમદાવાદ સાબરમતી રિવરફ્રન્ટના ઈવેન્ટ સેન્ટર ખાતે લાઈવ બેન્ડ કોન્સર્ટનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું... ભારતીય વાયુ સેનાના શૂરવીરો દ્વારા સાબરમતીના તટને દેશભક્તિના શુરોની સુરાવલીઓથી ગુંજતો કરવામાં આવ્યો હતો... સેનાના સૈનિકોએ સંગીત કળાથી દેશદાઝ પ્રગટાવતા વિવિધ

રણાસણ પ્રાથમિક શાળાના બાળકો દ્વારા તિરંગા રેલી યોજાઈ

રિપોર્ટ નિખિલ જોશી પાટણ બ્યુરો આઝાદી કા ૭૫ માં અમૃત મહોત્સવ અંતર્ગત ગુજરાત રાજ્યમાં ઠેર ઠેર વિવિધ પક્ષો તેમજ વિવિધ સંસ્થાઓ દ્વારા તિરંગા રેલી યોજવામાં આવી રહી છે ત્યારે જે અનુસંધાને આજરોજ ચાણસ્માના રણાસણ ગામે આવેલ શ્રેષ્ઠ પ્રાથમિક શાળાના બાળકો દ્વારા રણાસણ ગામ ની અંદર તિરંગા રેલી યોજવામાં આવી હતી સમગ્ર ભારત દેશ સહિત ગુજરાત રાજ્ય ના નાગરિકો મા રાષ્ટ્ર ભાવના જાગે તેમજ દેશ રાષ્ટ્ર ભક્તિમય બને તેવા ઉમદા હેતુથી વડાપ્રધાન નરેન્દ્ર મોદીના નેતૃત્વમાં સમગ્ર ભારત દેશભરમાં તારીખ

ગીતો આગવી શૈલીમાં લોકસમઘ રજુ કરીને સૌના દિલ જીત્યાં હતા.. બેન્ડ માસ્ટર મનોરંજન ઠાકુર દ્વારા માર્શલ ટ્યુન વાયુશક્તિ પ્લે કરવામાં આવી હતી.. તદઉપરાંત વિવિધ દેશભક્તિના ગીતો દ્વારા સમગ્ર વાતાવરણને દેશભક્તિપૂર્ણ બનાવવામાં આવ્યું હતું... આ લાઈવ કોન્સર્ટમાં South Western Air Command (SWAC) ના વડા શ્રી વિક્રમસિંહ, અમદાવાદ મ્યુનિસિપલ કમિશનર શ્રી લોચન શહેરા સહિત વાયુસેનાના અધિકારીગણ તેમના પરિવારજનો સાથે ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

આન્યા મૃણાલ- પ્રકરણ ૪/ રાજુલ કૌશિક

મૃણાલ અને મમ્મીને પપ્પા તો કેવી રીતે સાચવતા હતા ! એ અજાણ્યા ચહેરાએ પણ મૃણાલને એવી જ રીતે સાચવવી પડશે. મૃણાલને એના અસ્તિત્વનો એક ભાગ બનાવી લેવી પડશે. મમ્મીએ દોરેલા પેલા અર્ધ નારીશ્વરમાં એ પપ્પા અને મમ્મીને એકાકાર થયેલા જોતી એવી જ રીતે મૃણાલ અને એ અજાણ્યો ચહેરો એકાકાર થયેલો જોતી.

પોતાની આસપાસ ફરતા કેમેરામેન અને પત્રકારો ,ટેલિવિઝન માટે લેવાતા ઈન્ટર્વ્યૂમાં મૃણાલ પણ મમ્મીની જેમ એની સફળતાનું શ્રેય પેલા અજાણ્યા ચહેરાને આપશે એવો મનોમન એક વાયદો પણ એણે એની જાત સાથે કરી લીધો હતો અને કેમ ન કરે? ગાયત્રીને એની સફળતાનો શ્રેય હંમેશાં શ્રીકાંતને જ આપતી જોઈ હતી. ગાયત્રીની સફળતાના રહસ્ય અંગે પૂછવામાં આવતા સવાલોમાં જે નજીકત અને માર્દવતાથી એ શ્રીકાંત તરફ નજર માંડતી ! ઉફફ, આજ સુધી કોઈ સ્ત્રીને કોઈએ આટલા સ્નેહથી પતિ સામે કોઈ માંડતા કોઈએ જોઈ નહોતી. ગાયત્રીની એ લાક્ષણિક તસ્વીર તો એના ઈન્ટર્વ્યૂ સાથે અખબારમાં મુકાતી કે ટેલિવિઝન પર રજૂ થતી ત્યારે મૃણાલ ધન્ય બની જતી. આ ધન્યતા પોતે પણ ભવિષ્યમાં ચોક્કસ અનુભવવાની જ છે એવી મનોમન એ ખાતરી એ કરી લેતી. એની સામે પેલો અજાણ્યો ચહેરો પણ શ્રીકાંતની જેમ જ મીઠું મંદમંદ સ્મિત આપીને એને વધાવી લેશે એવું વિચારી લેતી.

ગાયત્રીનો ચહેરો ફોટોજનિક હતો. પોતાની સફળતાનું શ્રેય આપતી ગાયત્રી જે અદાથી શ્રીકાંત તરફ નજર માંડતી એ અદાને ઝીલી લેવા જેટલી તત્પરતા શ્રીકાંતને રહેતી એટલી જ તત્પરતા શ્રીકાંતની નજરને ઝીલી લેવા ફોટોગ્રાફરની ય રહેતી. મૃણાલને યાદ નથી કે ક્યારેય એણે પપ્પા કે મમ્મીને ઊંચા સાંદે વાત કરતા જોયા હોય. મીઠો માંગી અને લશ્કરમાં મદદરૂપ થવાની પ્રતિજ્ઞા જાહેર કરી. લોદ્રા ઉપર આ લોકો તૂટી પડ્યા. તે દરમ્યાન અંગ્રેજ ઇબવણીને ગાયકવાડીની મદદ મળતાં કોળી ભાગ્યા અને રિદ્ધોલ પાસે લગાઈ થઈ. પરંતુ તે દરમ્યાન ઇબલીવાની સ્ત્રીઓ આવી વાણીઓનો વિશ્વાસ ન કર્યા જણાવી પુરૂષ વગને નાસીપાસ કર્યા અને લશ્કર વિખરાઈ ગયું. બચેલા કેટલાક અનુયાયીઓ સાથે મગન ભુખણ અને તેના સાથીદારો ભાગતાં ભાગતાં સમૌ પાસેથી જતાં હતા. ત્યારે તેમની સાથે રહેલા બે ગાયકવાડ સૈનિકોએ સમૌના થાણેદારને સઘળી વિગત જણાવી હતી. જે પરથી મગનલાલ અને તેના સાથીદારોને થાણેદારે પકડી પાડ્યા હતા. પછી તેમના ઉપર અંગ્રેજ શાસનની કલમોને આધિન કરાયા હતા અને મગનલાલ અને તેના અનુયાયીઓને સમૌ ખાતે તા. ૨૯મી નવેમ્બર, ૧૮૫૭ ના રોજ ફાંસીની સજા આપવામાં આવી હતી.

વિષે વાંચ્યું હતું. ગંગાજીના પ્રયંત્ર પ્રવાહને ઝીલી લેવા તૈયાર શિવજી અને પપ્પામાં એને સામ્ય લાગતું.

આવી જ રીતે વહેતી મૃણાલના જીવનને સંભાળવા એવી સ્થિતિ અને સમજદાર એક વ્યક્તિ આપોઆપ એના મન સાથે જોડાઈ જતી.

ગાયત્રીની નજીકત લઈને જન્મેલી મૃણાલનો વાન શ્રીકાંત જેવો જરા ઉઘડતો હતો. ધીમે ધીમે એનામાં ગાયત્રીનું સ્વરૂપ ઉઘડતું જતું હતું અને ગાયત્રીની કલા પણ. એ તો વાત થઈ લેખનશક્તિ એટલે શું કરું? તમને વિશ્વાસ અપાવવા મારી પાસે આ જ એક આયુષ્ય છે. આ આયુષ્ય પણ આજે જ તમારો મનની શક્તિ પરનો આર્ટિકલ વાંચ્યો એમાંથી જ મને આવડ્યો છે. તમે જ લખ્યું છે ને કે આયુષ્ય એટલે કોઈ શક્તિ નહીં પણ માનવજીવનમાં કોઈ અકલ્પ્ય પરિસ્થિતિ ઊભી થાય ત્યારે બચાવે એ આયુષ્ય અને આ આયુષ્ય એટલે મનની શક્તિ , બરાબર ને?"

“અરે બાપરે ! ભારે ભારેભમ શબ્દો તો વાપરતી થઈ ગઈ ને?” “તો શું કરું? સંગ એવો રંગ. તમે આટલું બધું સરસ લખો તો એ વાંચીને મારી ભાષા થોડી તો સમૃદ્ધ બને ને? જો જો વળી પાછું એવું ના કહેતા કે આ સમૃદ્ધિ શબ્દ ક્યાંથી શોધ્યો? એ પણ તમારા આર્ટિકલમાંથી જ જડ્યો છે મને હોં કે.” આ ‘હોં કે’ બોલવાની ગાયત્રીની લઢણ પણ શ્રીકાંતને ખૂબ ગમતી. આર્ટ ગેલેરીમાં જેટલી સોફિસ્ટિકેટ લાગતી એટલી જ સ્થિરતા અને મારા ચિત્રોને સુંદરતા આપે છે. કદાચ બીજા કોઈ અખિલ કે નિખિલ સાથે રહીને મારામાં રહેલી કલા આટલી આવિષ્કાર ન પણ પામી હોત. કોને ખબર સમાજમાં પતીને થોડુંઘણું મહત્વ મળે એ દરેક પતિ કે સમાજ ન પણ સ્વીકારી શકે. એવું બને કે પત્નીએ એની આવડતને ઘર અને વરને સાચવવા પૂરતી મર્યાદિત માની લઈને રાજી રહેવું પડે? સાચું કહ્યું છે શ્રીકાંત તમે જ મને હાથ ઝાલીને ઝઘડો તો કોની વચ્ચે ન હોય ? મમ્મી અને પપ્પા વચ્ચે પણ થતો. મૃણાલ મોટી થઈને કોના જેવી બનશે કે કેવી બનશે એ અંગે ગાયત્રી અને શ્રીકાંત વચ્ચે હુંસાતુસી ઊભી થતી. ગાયત્રી હંમેશાં કહેતી કે એનાં પેલિંગ્સ તો આજે જે આર્ટ ગેલેરીઓ શોભાવે છે એ કદાચ કાળક્રમે ભૂંસાતાં જશે પણ શ્રીકાંતને લખેલા પુસ્તક વર્ષો સુધી વંચાતા રહેશે. શ્રીકાંત વર્ષો સુધી એની પાસે ભણી ગયેલા સ્ટુડન્ટના દિલ્હો-દિમાગમાં રહેશે. એટલે એ ઈચ્છતી કે મૃણાલ શ્રીકાંત જેવી શાંત અને સદાબહાર બની રહે.

“અરે બાપરે ! ભારે ભારેભમ શબ્દો તો વાપરતી થઈ ગઈ ને?” “તો શું કરું? સંગ એવો રંગ. તમે આટલું બધું સરસ લખો તો એ વાંચીને મારી ભાષા થોડી તો સમૃદ્ધ બને ને? જો જો વળી પાછું એવું ના કહેતા કે આ સમૃદ્ધિ શબ્દ ક્યાંથી શોધ્યો? એ પણ તમારા આર્ટિકલમાંથી જ જડ્યો છે મને હોં કે.” આ ‘હોં કે’ બોલવાની ગાયત્રીની લઢણ પણ શ્રીકાંતને ખૂબ ગમતી. આર્ટ ગેલેરીમાં જેટલી સોફિસ્ટિકેટ લાગતી એટલી જ સ્થિરતા અને મારા ચિત્રોને સુંદરતા આપે છે. કદાચ બીજા કોઈ અખિલ કે નિખિલ સાથે રહીને મારામાં રહેલી કલા આટલી આવિષ્કાર ન પણ પામી હોત. કોને ખબર સમાજમાં પતીને થોડુંઘણું મહત્વ મળે એ દરેક પતિ કે સમાજ ન પણ સ્વીકારી શકે. એવું બને કે પત્નીએ એની આવડતને ઘર અને વરને સાચવવા પૂરતી મર્યાદિત માની લઈને રાજી રહેવું પડે? સાચું કહ્યું છે શ્રીકાંત તમે જ મને હાથ ઝાલીને ઝઘડો તો કોની વચ્ચે ન હોય ? મમ્મી અને પપ્પા વચ્ચે પણ થતો. મૃણાલ મોટી થઈને કોના જેવી બનશે કે કેવી બનશે એ અંગે ગાયત્રી અને શ્રીકાંત વચ્ચે હુંસાતુસી ઊભી થતી. ગાયત્રી હંમેશાં કહેતી કે એનાં પેલિંગ્સ તો આજે જે આર્ટ ગેલેરીઓ શોભાવે છે એ કદાચ કાળક્રમે ભૂંસાતાં જશે પણ શ્રીકાંતને લખેલા પુસ્તક વર્ષો સુધી વંચાતા રહેશે. શ્રીકાંત વર્ષો સુધી એની પાસે ભણી ગયેલા સ્ટુડન્ટના દિલ્હો-દિમાગમાં રહેશે. એટલે એ ઈચ્છતી કે મૃણાલ શ્રીકાંત જેવી શાંત અને સદાબહાર બની રહે.

ક્યારેક શ્રીકાંતના સ્ટુડન્ટ આર્ટ ગેલેરીમાં મળી જતા ત્યારે એમનો શ્રીકાંત તરફનો અહોભાવ જોતી ત્યારે ગાયત્રીને એક ઉમદા વ્યક્તિની પત્ની હોવાનું ગૌરવ થઈ આવતું અને એ ગૌરવ જ એની સાચી સમૃદ્ધિ છે એમ માનવામાં એને જરાય વાંધો નહોતો.

મમ્મી અને પપ્પા વચ્ચે મૃણાલે આવી તો અનેક મીઠી રક્કઝ જોઈ હતી, સાંભળી હતી. જેમ જેમ મોટી થતી ગઈ એમ એમ આ મીઠી રક્કઝ ક્યારેક પોતાના જીવનનો એક હિસ્સો હશે એવું માની લીધું હતું. પપ્પાના સ્વભાવમાં જોયેલી સમજ અને સ્થિરતા, ચહેરા પરની નિતાંત શાંતિ મૃણાલ પેલા અજાણ્યા ચહેરામાં કલ્પી લેતી. ખળખળ વહેતી મમ્મીને સંભાળતા પપ્પા તો એને પેલા જટાધારી શિવશંકર જેવા લાગતા. બનીને એની સામે આવ્યો ત્યારે ? રાજુલ કૌશિક

સ્વાતંત્ર્યપર્વે ગાંધીનગર જિલ્લાની ગાથા ભારત દેશમાં સૌપ્રથમ ફાંસીની સજા ગાંધીનગર જિલ્લાના માણસા તાલુકાના સમૌ ગામમાં અપાઈ હતી.

જો દેશ કે લિએ શહીદ હુએ, ઉનકો મેરા સલામ હૈ, અપને ખૂન સે જિસને જર્મી કો સિંચા, ઉન બહાદુરો કો સલામ હૈ

આપણે દેશનો આઝાદીનો અમૃત મહોત્સવ ઉજવી રહ્યા છીએ. ભારતને આ મહામૂલી આઝાદી અપાવવામાં અનેક નામી-અનામી શહીદ વીરોએ પોતાનું બિલદાન આપ્યું છે. આઝાદીની લડાઈનો આરંભ થયો ઇ.સ. ૧૮૫૭ના વિપ્લવથી થયો હતો. જેને આપણો ઈતિહાસ સમર્થન આપે છે. આઝાદીના અમૃત મહોત્સવે આ વિપ્લવને ગાંધીનગર જિલ્લાનાવાસીઓએ ખાસ યાદ કરવો પડે તેમ છે. ૧૮૫૭ના વિપ્લવમાં આઝાદીના સંગ્રામમાં ભારત દેશમાં સૌ પ્રથમ ફાંસીની સજા માણસા તાલુકાના સમૌ ગામમાં અપાઈ હતી. તેની નોંધ ગર્વમેન્ટ ઓફ ઈન્ડિયાના ગેઝેટના પાના નંબર - ૩૨૩, પેરા નંબર- ૨માં દિલ્હીના ઈતિહાસમાં નોંધાયેલ છે. આજે પણ આ શહીદવીરોની યાદ અપાવતી ખાંભી સમૌ ગામમાં છે.

ગવર્નમેન્ટ વચ્ચે ઈન્ડિયાના સેક્રેટરી એડમન્ટ્સને વડોદરાના રેસીડન્ટ શેક્સપીયરે રીપોર્ટ કર્યો હતો કે, વડનગર, વિજાપુર અને ખેરાલુ વિભાગમાં સશસ્ત્ર કોળી ભેગા થઈ રહ્યા છે. આ વિભાગ ગાયકવાડનો છે.

મહીકાંઠા એજન્સીના પોલિટીકલ એજન્ટ હાઈટલાકે તા. ૨૧મી ઓક્ટોબરે મુંબઈ રાજ્યના સેક્રેટરી એન્ડરસને તાકીદનો સંદેશો મોકલ્યો હતો કે, વરસોવા ઠાકોર અને ગાયકવાડનું મજમૂ ભાગીદારીનું ગામ લોદરા છે. લોદરા ગામ પર વડનગર અને વિજાપુર વિસ્તારના સશસ્ત્ર કોળી લોકોએ હુમલો કર્યો છે. તે સમયે હુમલાખોરોને પાછા ધકેલી દેવામાં આવ્યા હતા. કોળી લોકોના ટોળામાં ૬ થાયલ અને એક મરાથો છે, તેવા સમાચાર પણ હતા. એમ છતાં જીવ પર ઉતરી પડેલા કોળીઓએ બીજા દિવસે ફરીથી હુમલો કર્યો હતો. બીજા દિવસના હુમલામાં ૨૦૦૦ પાયદળ અને ૫૦ થોડેસવાર હતા. આ હુમલામાં અંગ્રેજ ભાગ્યે ભીસામાં આવી ગયા હતા. આ વખતે અંગ્રેજ દળોને મદદ કરવા વરસોવા ઠાકોરે ૪૦૦ સૈનિકોનું દળ માટે લોદરા મોકલ્યું હતું. આ સૈનિક દળ ત્યાં કેમ્પ નાખીને બેઠું હતું અને મેજર એન્ડ્રૂસ તેની સરદારી લીધી હતી. સાથે રીસાલદાર મીર મહંમદ અલીની સરદારી નીચે ગુજરાત ઈરેરેગ્યુલર ફોર્સના ૮૦ સૈનિકો લોદરા તરફ મોકલવામાં આવ્યા હતા. ત્યારબાદ આ સૈન્ય સામે બળવાખોરો ટકી શક્યા નહતા.

કેટલાક એજન્સીના પોલિટીકલ એજન્ટ હાઈટલાકે તા. ૨૧મી ઓક્ટોબર, ૧૮૫૭ના રોજ વડોદરા સરકારને લખેલ ખાસ પત્રમાં જણાવ્યું છે કે, વડનગર અને તારંગા વિસ્તારમાં કોળીઓને સશસ્ત્ર તૈયાર કરવામાં મગન ભુખણ દ્વારાકાદાસ અને જેઠા માધવજી પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે. મગન ભુખણ પાટણનો વાણીયો છે. દ્વારકાદાસ શરાફ છે અને જેઠા માધવજી મૂળ વિજાપુરનો વતની છે અને ગાંધીયાણાની દુકાન છે.

અમદાવાદના કેટલાક ક્રમાવિસદાર ઉમેદ હકીસીંગ તેને મદદ કરી રહ્યા છે. ગોવિંદરાવ ગાયકવાડ પણ તેમની મદદમાં છે. ૧૮૫૭માં આ ત્રણે જણાએ મસલત કરી, અમદાવાદ ગયા અને ત્યાર પછી તારંગા વિસ્તારમાં ઘોડા ખરીદવા અને માણસોની ભરતી કરવા ફરી રહ્યા છે. અંગ્રેજો સામે હથિયાર લઈને લડવા કોળી તૈયાર થઈ ગયા આ વાણીયાઓએ વડનગર પાસે સરણા અને સીપોર વચ્ચે ૨૦૦૦ પાયદળ અને ૧૫૦ થોડેસવારની છાવણી નાંખી આ છાવણીમાં છાવણી કોળી લોકો મુચત્વે હતા. ગામના કોળી લોકો મુચત્વે હતા. આ કૂચમાં ૭૧ વ્યક્તિઓ સામાન્ય ભરતી થનાર સૈનિકોને મહિને ૭/- રૂપિયા અને જમાદારને ૯/- રૂપિયા પગાર હતો. એ લશ્કરને સરણાથી વડનગર થઈ મંડાલી ખરોડ થઈને પિલવાઈ પહોંચાડવા જરૂરી માલસમાન એકઠો કરાયો હતો. પિલવાઈ પહોંચ્યા ત્યારે

કોળી લોકોએ જે વહાર આપવાની હતી. તેને અંગે પુછ્યું ત્યારે આ વાણીયા આગેવાનોએ ફરીથી મદદની ખાત્રી ઉચ્ચારી અને લોદરા તરફ ગયા. ૨૨સ્તામાં ગાયકવાડના બે થોડેસવાર મળ્યા તેને પકડતા તેમણે દયા નીચે ૩૦૦ થોડેસવાર ગોલંદાર કંપની અને ઈન્ફન્ટ્રીની રેજીમેન્ટ મોકલી આપવા માંગણી કરવામાં આવી હતી. કામદાર ઉત્તમરામ દત્તરામે તા. ૨૬મી ઓક્ટોબર, ૧૮૫૭ના રોજ વડોદરા સરકારને લખેલ ખાસ પત્રમાં જણાવ્યું છે કે, વડનગર અને તારંગા વિસ્તારમાં કોળીઓને સશસ્ત્ર તૈયાર કરવામાં મગન ભુખણ દ્વારાકાદાસ અને જેઠા માધવજી પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે. મગન ભુખણ પાટણનો વાણીયો છે. દ્વારકાદાસ શરાફ છે અને જેઠા માધવજી મૂળ વિજાપુરનો વતની છે અને ગાંધીયાણાની દુકાન છે. અમદાવાદના કેટલાક ક્રમાવિસદાર ઉમેદ હકીસીંગ તેને મદદ કરી રહ્યા છે. ગોવિંદરાવ ગાયકવાડ પણ તેમની મદદમાં છે. ૧૮૫૭માં આ ત્રણે જણાએ મસલત કરી, અમદાવાદ ગયા અને ત્યાર પછી તારંગા વિસ્તારમાં ઘોડા ખરીદવા અને માણસોની ભરતી કરવા ફરી રહ્યા છે. અંગ્રેજો સામે હથિયાર લઈને લડવા કોળી તૈયાર થઈ ગયા આ વાણીયાઓએ વડનગર પાસે સરણા અને સીપોર વચ્ચે ૨૦૦૦ પાયદળ અને ૧૫૦ થોડેસવારની છાવણી નાંખી આ છાવણીમાં છાવણી કોળી લોકો મુચત્વે હતા. ગામના કોળી લોકો મુચત્વે હતા. આ કૂચમાં ૭૧ વ્યક્તિઓ સામાન્ય ભરતી થનાર સૈનિકોને મહિને ૭/- રૂપિયા અને જમાદારને ૯/- રૂપિયા પગાર હતો. એ લશ્કરને સરણાથી વડનગર થઈ મંડાલી ખરોડ થઈને પિલવાઈ પહોંચાડવા જરૂરી માલસમાન એકઠો કરાયો હતો. પિલવાઈ પહોંચ્યા ત્યારે

મોન્ટેનેગ્રોનામાં અંધાધૂધ ગોળીબારમાં ૧૧ લોકોના મોત

સેટિનજે, તા. ૧૩ મોન્ટેનેગ્રોના સેન્ટ્રલ શહેર સેટિનજેમાં સામૂહિક ગોળીબારમાં ૧૧ લોકો માર્યા ગયા હતા. મોન્ટેનેગ્રોના જાહેર પ્રસારણકર્તા આરટીસીજીએ શુક્રવારે જણાવ્યું હતું કે, “અગિયાર લોકો માર્યા ગયા હતા, જ્યારે પોલીસના સભ્ય સહિત છ લોકો ઘાયલ થયા હતા.”

નામ ન આપવાની શરતે વાત કરનાર એક પોલીસ અધિકારીએ પણ એએફપીને આ આંકડાની પુષ્ટિ કરી. આરટીસીજી અનુસાર, આ ઘટના રાજધાની પોડગોરિકાના પશ્ચિમમાં લગભગ ૩૬ કિલોમીટર (૨૨ માઈલ) દૂર સિટિનજેમાં બની હતી, જ્યારે શૂટર કોર્ટુબિક વિવાદમાં સામેલ હતો. પ્રસારણકર્તાએ અહેવાલ આપ્યો હતો કે પોલીસ અધિકારીઓ પર ગોળીબાર કર્યા પછી શૂટરને ઠાર મારવામાં આવ્યો હતો. આ ઘટના એટ્રિયાટિક રાષ્ટ્રમાં દાયકાઓમાં સૌથી ઘાતક ગોળીબારની ઘટના છે. મોન્ટેનેગ્રો તેના મનોહર દરિયાકિનારા માટે પ્રખ્યાત છે, જે નજીકના પર્વતોથી બનેલો છે જે લાંબા સમયથી પ્રવાસીઓનું પર્યટક સ્થળ છે. શૂટિંગ ત્યારે થાય છે જ્યારે દેશ તેની પર્યટનની ઉચ્ચ સિઝનમાં પૂરજોશમાં હોય. સિટિનજેએ દેશની ભૂતપૂર્વ શહીદ રાજધાનીનું સ્થળ છે અને તે પર્વતીય ખીણમાં સ્થિત છે જે તાજેતરના દાયકાઓમાં મોટાભાગે આર્થિક રીતે સ્થિર બની છે.